

Ženy ve službě: 54. Když Písmo „odporuje“ Písmu II.

Zamyšlení nad ordinací žen do kazatelské služby v megasboru [Saddleback Church](#) v Jižní baptistické konvenci z pohledu profesora Wayland Baptist University (SBC).

Ženy ve službě

A co Foibé? Když Písmo „odporuje“ Písmu II.

V [části 1](#) jsem probral některé argumenty proti ordinaci žen do kazatelské služby a texty nejčastěji citované na podporu - [1. Korintským 14](#) a [1. Timoteovi 2](#).

Poté jsem diskutoval o baptistickém badateli E. Earle Ellisovi a o jeho kontextuálním čtení těchto pasáží jako o jednom z několika možných čtení, která tyto texty nevidí jako univerzální příkazy pro církev.

Nyní se můžeme zeptat: „A co Foibé?“

Římanům 16

V závěrečné kapitole Římanům ([16: 1-2](#)) Pavel uvádí Foibé do římského sboru. Říká se jí diakonka (doslovný překlad) nebo služebník (v překladu) sboru v Kenchrejích.

Baptistické sbory, které považují „diakona“ za úřad, jako [sbor J.D. Greeara](#), ordinují ženy na diakonky. Ostatní, kteří čtou „sluha“, ne. Tato odlišná praxe mezi baptistickými sbory založená na [Římanům 16: 1](#) je důvodem, proč ve vyznání Jižní baptistické konvence *Baptist Faith and Message 2000* nebyly diakonky zakázány.

Foibé však byla víc než diakonka.

Jediným důvodem, proč se Foibé potřebovala seznámit s římským sborem, bylo, že před prvním čtením tohoto dopisu před nimi fyzicky stála. Foibé byla doručitelkou Pavlova dopisu do Říma.

Jak poznamenává baptistický badatel E. Randolph Richards ve spisu *Pavel a psaní dopisů prvního století*, Pavel nebral roli doručitele svých dopisů na lehkou váhu. Ať už to byl Timoteus, Titus nebo Tychicus, doručitel dopisu byl Pavlovým vyslancem do sboru.

Před odjezdem byl doručitel dopisu vyškolen v umění přednášení dopisu před komunitou – to znamená jeho hlasité čtení s určitým rétorickou květomluvou pro přesvědčivý důraz a dramatický efekt. Pavel očekával, že po přečtení dopisu zodpoví doručitel dopisu otázky sboru o tom, jak to Pavel míní a že bude řešit situace ve sboru, Pavlovi známé i neznámé.

Budu se opakovat: Foibé byla poštovní doručovatelkou do sboru v Římě. Vidíte problém, který to vyvolává?

Učila Písmo celý sbor – ženy i muže. Chránila sbor před falešným učením a používala svůj úsudek v teologických a věroučných věcech, zatímco vysvětlovala dopis a snažila se vyřešit spory mezi židovskými a pohanými komunitami ve sboru. To jsou všechno akce, o kterých [Greear](#) říká, že ženy v Písmu nedělají, což označuje jako „zvláštní učení“ nebo „učení starších“.

Biblický oblouk

Co tedy máme dělat, když se zdá, že jeden text Písma ([Římanům 16: 1-2](#)) odporuje jinému textu Písma ([1. Timoteovi 2: 12-14](#))?

Mnozí by řekli, že musíme poslouchat oblouk celého biblického vyprávění. Jaká je trajektorie biblického svědectví? Jakým směrem ukazuje, aby by to umožnilo pokračující – a přesto věrný – pohyb za hranicemi psaných slov jakékoli konkrétní pasáže?

Koneckonců, podle baptistického teologa E. Y. Mullinse, v knize *Křesťanské náboženství ve svém věroučném vyjádření* (*The Christian Religion in Its Doctrinal Expression*) Bible křesťanskou komunitu *nevytvořila*. Bible vznikla v rámci komunity, komunity, která se nadále rozrůstá a vyvíjí i mimo biblické spisy, ale vždy pod jejich vedením.

Foibé ukazuje, že sám Pavel povolil výjimky ze svého generalizovaného prohibičního prohlášení o tom, ať žena ve sboru mlčí. Foibé – stejně jako Priscilla, Marie Magdaléna a další – zahájila trajektorii, která by nakonec ukázala na skutečnost, že muži a ženy jsou „*všichni jedno v Kristu Ježíši*“ (Galatským 3:28).

Náročnost oblouku

Zdá se, že [Al Mohler](#) takové čtení Bible odmítá. Tvrdí: „*Písmo svaté se nezměnilo a nemůže změnit.*“

Přesto v samotné Bibli vidíme změnu, jak komunita roste v porozumění. Například jeruzalémský koncil ([Skutky 15:29](#)) říká pohanům, aby se vyhnuli masu nabízenému modlám, ale Pavel později povoluje výjimky v rámci nenáboženských souvislostí ([1. Korintánům 10: 25-27](#)).

Pokud nepřijmete premisu, že biblické vyprávění může vytvořit oblouk mimo sebe, pak by baptisté bojovali za plně vytvořenou věrouku o posvátnosti nenarozených dětí. V Bibli neexistuje konkrétní text týkající se potratů. Místo toho je posvátnost nenarozených dětí argumentována jako logický závěr biblického oblouku pasáží potvrzujících posvátnost života narozených vedle posvátného tajemství Božího díla v děloze.

Mohler označuje pokusy interpretovat [1. Korintským 14](#) nebo [1. Timoteovi 2](#) v textovém nebo historickém kontextu za „*revizionistické argumenty*“ a „*biblické podvracení*“. Odsoudil by také nové chápání ospravedlnění Martina Luthera z přečtení Galatských a Římanů, nebo by zatleskal zahájení reformace?

Mohler také apeluje na dlouhou historii křesťanské tradice jako důkaz proti pastorační ordinaci žen. Použil by to také na novokřtěnské a baptistické odmítnutí křtu kojenců po tisíciletí tradice křtu nemluvňat?

Když Luther, anabaptisté a baptisté objevili způsoby, jakými jsme v minulosti mylně četli Písmo, potom církve reformace musí být vždy církvemi, které se reformují, zatímco budeme nadále číst Bohem vdechnutá Písma skrze tělo Kristovo a posílená zmocněním Ducha svatého.

Záležitosti výkladu

Ještě jedna, poslední otázka: Proč Greear a Mohler berou Pavla doslovně, že žena nikdy nemůže učit nebo mít autoritu nad mužem ([1. Timoteovi 2:12](#)), ale další příkaz neberou doslova, že ženy jsou spaseny prostřednictvím porodu ([1. Timoteovi 2:15](#))?

Rozhodně nevěří, že svobodné a neplodné ženy nelze spasit. Víte, všichni si vybíráme, co si myslíme, že je „*prosté*“ a co „*vyžaduje*“ výklad. Některé texty dáváme do popředí, takže ostatní texty mohou ustoupit do pozadí, i když ve skutečnosti musí být celé Písmo interpretováno (vykládáno).

Je pochopitelné, že se Greear a Mohler dívají na Písmo a historii a věří, že ženy by neměly zastávat roli pastora (kazatele). Není však přijatelné automaticky tvrdit, že ti, kteří slouží v různých službách, nejsou oddáni autoritě Bible.

Foibé tento problém komplikuje. Biblická pozice není tak jasná, jak by si někteří mohli myslet.

Jedna věc, ve které není Nový zákon nejednoznačný, je však důležitost hledání jednoty v těle Kristově. Všichni bychom měli být velmi opatrní, pokud jde o podněcování k rozdělení mezi dvěma skupinami, které se snaží ctít Krista a být vedeny jeho Duchem, jen proto, že každý dospěje k jinému chápání Písma, které oba prohlašují za Bohem inspirované.

Jay Givens

[Baptist Standard](#)

Jay Givens

Jay Givens je profesorem teologických studií a ředitelem programu online křesťanských studií na univerzitě Wayland Baptist University.

PhD Jay Givens je *Doctor of Philosophy in Theology*, Southwestern Baptist Theological Seminary, Ft. Worth, Texas, v roce 2000 *Master of Divinity with Biblical Languages*, Southwestern Baptist Theological Seminary, Ft. Worth, v roce 1993 (church history and theology concentrations)

Další studium: Wayland Baptist University, Plainview, Texas, 2008, 2009; Southern Baptist Historical Library and Archives, Nashville, Tennessee, 2005; Brite Divinity School, Texas Christian University, Ft. Worth, Texas, 1996

Byl ordinován do kazatelské služby ve sboru North Orange Baptist Church, Orange, Texas, v roce 1989.

Působí jako *Professor of Religion*, Wayland Baptist University, Virtual Campus, Plainview, Texas, 2011 – dodnes.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)